

V I I T O R U L

Apare o-dată pe săptămână

Abonamentul pe an. 10 lei

Redactor, C. Alexandrescu.

Pentru înscătorii și preoții rurali 8 lei

— Se refuză scrisorile neînscrise. — Articolele nepublicate se ard. —

Tergoviște, 24 Maiu

Disolvarea consiliului comunal s'a cerut. Probabil ca, în cel mai scurt timp, cetățenii vor fi chemați la urnă spre a încredința mandatul lor candidaților, cari le vor oferi mai multe chezișii.

Din aceste alegeri este bine să nu se facă politică; ci să se caute bărbați gospodari, pricepuți și cinștiți. Braslele societății să fie pe cât posibil reprezentate în consiliu.

Să ne întrunim chiar de acum spre a desbăte și a ne lumina asupra intereselor locale și a ne pronunța în privința candidaților, cari ne vor oferi mai multă garanție. Nu este destul numai a merge să ne asvârlim biletul în urnă și apoi indiferenți să ne uităm cu ochi galeși la aleșii noștri; ci trebuie să cugetăm matur dacă bărbații, cari ambiționează onoarea d'ă conduce afacerile publice, sunt, sau vor fi, în stare să den satisfacție acelor trebuințe, menite a produce viața mai fericită în strătele sociale.

Către contribuabili ne adresăm și le spunem, ca politica în asemenea cazuri este o necesitate. Politicii se dntorește progresul și buna stare a orașelor; deci să se înroleze în rândurile luptătorilor sinceri și desinteresați, spre a merge pe

cel mai scurt drum posibil către fericirea obștească. Ca cetățeni, supuși tuturilor dajdiilor impuse de comuna, cerem cu insistența ca la viitoare întruniri, foștii consilieri comunali să și dea seama înaintea alegătorilor de modul cum au usat de mandatul lor, în timpul cât li-au reprezentat în comuna. Așa este constituțional.

Suntem siguri că va face, caei dupe câte vedem, an la activ multe fapte laudabile, pe cari le vom discuta la timp.

Pentru edilii orașului

Sunt șase sau șapte ani de când în mult îngăduitorul nostru oraș s'a pripășit israelitul Samuil Iosif, care, devenind proprietar în strada-Mare, a găsit cu cale să și construiască o fabrică de spirt. Nimeni din nenorocire, nici administrație, nici primărie, nici consiliu de igienă, nu s'a gândit a'l împiedica, ca în pieptul orașului să clădească acest focar de infecțiune, care, nu mai departe de cât anul trecut, a făcut destule victime, dovada epidemia din mahalaua Sârbilor. Aceștia, având locuințele în josul fabricii, se alimentează cu apă din iazul unde Samuil Iosif lasă a i se scurge materiile ce au servit la fabricațiune.

So scie gălceava la care a dat loc această epidemie, între medicul primar și medicul de urbe, cel d'intâiu făcând responsabil pe cel din urmă de neimpedica ei la timp, tot ce mai scim noi,

profanii în meserie, este că gălceava d-lor n'a înviat pe bieții sârbi morți și nimeni nu s'a gândit că Samuil Iosif și fabrica lui sunt cioclii, cari au hotărât extorminarea acestei părți a orașului.

Să lasăm cestiunea că nu există un oraș în țara cu asemenea fabrici în raionul său și să ne lămurim puțin cu legea și regulamentele sanitare în mână dacă acest domn israelit era sau nu în drept să abuzeze de nepăsarea autorităților volnice a'l împiedica la construire.

Art 6 și 7 din regulamentul pentru aplicarea legii impositului asupra băuturilor spirtoase, dice :

„Ministerul Financelor în fața cereri de deschiderea unei asemenea fabrici va constata prin o comisiune sau un delegat al său, localitatea unde se află fabrica și numai dupe ce se va găsi că întrunesc condițiunile prescrie de legile și regulamentele sanitare, va autoriza funcționarea ei”.

Am vroa să scim, care a fost consiliul de igienă sau capacitatea medicală, care a găsit de buna aședarea acestei fabrici în centrul unei numeroase populațiuni și cine a fost în comisia sau delegatul Ministerului, care a găsit că cu pricepere a lucrat autoritatea medicală?

Ne place a crede ca aceste formalități nu s'au îndeplinit, căci este imposibil ca să se găsească cineva, cu ori-cât de puțină doză de bun simț, care să meargă cu nepriceperea până la această tolerență ale cărei rōde vătămătoare se pōte ușor vedea de cei mai profani, în cestiuni de igienă.

Regulamentul consiliilor de li-

cunoscut din colónele acestui diar
cotidianor nostri.

D-nu General G. Manu, care
s'a ales deputat la colegiul I-ii
de Ilfov, printr'o scrisóre de mul-
țumire către alegători, se resumă :

*Tóte saptele mele vor avea de
mobă cel mai sincer patriotism și
nu voi tinde de cât la binele obștei.*

D-nu Măndreanu va fi numit
director al școlii normale de in-
stitutori, în locul d-lui Șeureiu,
care s'a retras spre a și lua revî-
soratul școlar.

Pe cât se afirmă, camerele vor
fi dizolvate în Iuliu, iar alegerile
se vor face între 1 și 15 Sep-
tembre.

Regina a reluat sub patronagiul
sêu Asilul *Elena Doamna*.

Ne prezentându-se nici un moș-
tenitor, care să reclame succesi-
a repausatului d-r. Drash, statul a
remas prin urmare moștenitor
legal.

Dormi în pace

Dormi iubito, dormi în pace. N'am venit să și tulbur somnul,
Nici să plâng... la ce-am mai plânge pe-adormiții întru Domnul!
Am venit să cuget. Uite, nicăiri nu pot mai bine
Gândurile să-mi desfășur, și să stau la sfat cu mine,
În mai bun răgaz. Aicea, simt că s'a mult mai înțelept,
Ș'ale lumii tóte, par'ca le ved limpede și drept.
Cât de clare mi se 'ngira tóte din trecut în minte,
Când de-a crucii multe reze iui lipesc tâmpla ferbinte!

E uscat'acum țerna, ce te copere, și mie
Parcă tot nu-mi vino a credo că ești dusă pe vecie.
Une-ori te țin departe și mă întreb de ce nu 'mi scrii...
Dormie căutând în cale-ți, parcă tot aștept să 'mi vii.
A, cât de pustie 'i lumea și viața fără tine!

Câte-o dată, stând aicea, la momentul têu, îmi vino
Ca o furie nobuna. Ș'ag voi atunci, aprópe,
Fapt 'n țaf'acolea lângă peatra astei triste grópe,
Să-mi descind'acela, care, cu puternica lui dreapta,
Luiulo lo cârmuiesc, și 'n vîzduh aștrii îndreaptă,
Și eu, vermale din tină,
Să-i cor ast-fel scotocala, lui isvorul de lumină :
Dómnice, dacă nu se mișca nici un paiu de pe pământ
Fără scirea și voința ta, și dac'al tîn cuvânt
Este singura poruncă, carei tóte se supun ;
Dacă tu ești drept, puternic și nemărgluit de bun,
Spune, pentru ce adesea lovitura ta 'i nedreaptă ?
Pentru ce ne sarpi credința 'n judecata ta 'nțeleaptă ?
De ce fulger cađi pe-un templu, spinteci bolta ta sfințită,
Și în pândări erapi icóna, Maicii Domnului trăsnița ?
De ce-așterni omătul iernei peste flórea lui April,
Ș'ua limpidu pe obiazul vizitorului copil ?
Pentru ce iai două inimi, caror tata șici că ești,
Și, urpindu-le în focal tinerețoi, le ursești
Dor ea dor să și impletească, prinse în dragoste nebună,
Și când se iubesc mai dulce și și fac visuri împreună,
Din senin își vine-o tónă : vîrăli țerfua peste una,
Iar pe cea stingheră neagră-jale pentru tot-d'anna!

Dómnice, iartă-i pe accia cari 'ncep să se 'ndoiască,
Sunt dureri prea grele-adesea pentr'o inim'omenească!
O, de-ai ști cât am iubit o și cât sufer, m'ai ierta,

Ca 'ntr'un timp pierdui credința în Dumnezeu! ta!
Era tîneră, frumoasă. Vai, și cum o mistuise
Boala. Par-e-o ved, când mîna'i slabă întindendu-mi șiso
„Ce te uști așa la mine?... M'am făcut urîtă... știu!“
Și 'ncepu să plîngă; 'ntr'ênsa, plînsul dór mai era viu!-
Ochii mari, dar stinși, sub alba'i frunto i se adînceise,
Și pe vinetele-i buze un suris iucrimeniso.
Cum părea de'mbrătrănită'n ne'mblîndita morții ghiara!
Când sub galbena lumină a unei făclii de ceară,
Își da duhul, liniscită, cu un mesia pe cruce,
Am simțit atunci, Dómnice, că din sufletu-mi se duce
Pân' și drojdia credinții ce-o purtam ființei tale.
Și 'mi-am șis : De sigur, pasul, pe-a vieții noastre cale,
Nimeni alt nu ni-l îndreaptă : Dumnezeu! no suntem noi.
Lumea asta 'mbrătrănită în miserie și nevoi.
Singură se cârmuiesc.—Peatră, flóre, astru, om,
Tóte-au isvorit, în nóptea vremilor, dintr'un atom,
Rând pe rând, una din alta, fîtră știrea nimênui.
Tot ce biblia no cântă, de cât o poveste nu-i.
Iehova, erou din basmul biblicii, iadul cu munci,
Angeri, raiu.... o 'nchipuire!.....

Astfel cugetam atunci.

Dar, când părăsii odais plină de inghetul morții,
Și ești sub minunata boltă înstelat'a nopții,
Luna galoșă'n vîzduhuri, de apruri plutitoare,
Reversa atîta furie, și'n așa sfîntă splendoro
Ș'arêta vederii mele, că mă 'nșiorai de-o dată,
Și 'mi șisai : E cu puțință să fim toți dintr'o bucată!
Eu, elipa de lut, și dînsa, vecinicia de lumină!
Eu urăsc și plîng, ca trec zîmbitoare și senină...
En mă tîrîin prin noróio, ca pluteace în cer albastru....
Cîtă depártare, Dómnice, de la vórmă pên'la astru!
Dar cum lunecă prin stóle, fără să le atingă?... Cîce
Mân'atîtea lumi, cu pază, pe cărările senine ?

O ce mic, și ce netrebnic m'am simțit atunci 'naintea
Marei străluciri, ce 'n raze'i inima 'mi scâlta și mintea!
Și adînc smerit, enceraic, pocăit în fața lumii,
Slavă și 'nehinare-adus'am bunului stăpîn al lumii.

Dormi iubito, dormi în tihnă. N'am venit să și tulbur somnul.
Am venit să 'mi plec genuchii ș'a mea inimă spre Domnul.

T'ergoșile.

A. Vladușia.

giena publică pune îndatorire acestor consilii a urmări isvârsoa diferitelor boli contagiöse și epidemice, l' obliga a propune măsuri pentru stărpirea lor, l' obliga în fine să privegheze eserecțiul industriilor isalubre în categoria cărora intră și aceste fabrici, și să studieze influența lor asupra sănătății locuitorilor circum-vecini.

Ei' bine, în curtea fabricii lui Samuil Iosif baligarul a stat și stă mormone; bieții serbi mor pe capete și par-e'a fost un farmec, nici o dată nu s'a vedut vre-un referat al consiliului de igienă, după cum pretinde legea, în care să se arate că miasmole ce se esală din materiile ce au servit la fabricațiunea spiritului d-lui Samuil Iosif, lungesce sau scurtează viața vecinilor.

Nici o dată medicul-primar, care prin art. 15 din regulamentul sanitar de județ e obligat a visita periodic asemenea stabilimento, n'a comunicat, după cum i se pretinde, prefecturei, dacă la această fabrică se păzesc sau nu regulamentele igienice.

Față dar cu această nepăsare vătămătoare, ne puem întrebarea: mult o să se mai tolereze această fabrică în raionul orașului? sau ținem să rămânem singurul oraș în țară care merge cu tolerența până la a concura la îmbogățirea lui Samuil Iosif, cu riscul descreșterii populațiunii?

Cerem oblădnirei ca față cu căldurile, cari au început, să deschida bine ochii, să viziteze această fabrică și să facă bine a face abstracție de nostimul aspect al clădirii față cu sănătatea locuitorilor, care este amenințată și de care trebuie să se ție compt în primul rang.

Terminând, ne obligăm, ca în numărul viitor, să arătăm cum acesat Samuil Iosif, mușterin la cetățenia română, a găsit mijlocul a frustra și veniturile comunale prin drumurile ce și-a creat din curtea fabricii afara din raionul orașului.

SCRII LOCALE

Diua de 10 Maiu a fost pentru Tergovișteni o zi de graza. O ploie torrențială a început la ora 1 și jumătate după care, la 1 și 35 minute a venit o piatră de mărimea oueiilor. Piatra a durat 42 minute. Stradele erau de la o margine până la cea laltă acoperite de apă. Geamurile de pe la ferestre au fost sparte.

Vile în mare parte au fost distrase. Pe unele piatră a batut mai rău nici trei ani nu vor mai da rod. Semațaturile au fost amestecate cu pământul.

Piatra a luat direcția spre județul Ilfov.

În diua de 10 Maiu, cu ocaziunea ploiei ce a cădut, trăsnetul a amețit pe locuitorul Nița Gheorghe din comuna Comășani, județul Dâmbovița, împreună cu soția sa și doi copii, cari se aflau în deparcare de comună cu o jumătate de kilometru. Femecea și copiii s'au desțeptat mai curând, iar bărbatul fiind acuz acensa, abia a doua zi a început să vorbească. El are pe partea stângă a corpului o dungă roșie provenită din cauza trăsnetului; se crede că se va însănătoși.

Tot cu aceea ocaziune, a trāsmit pātutul locuitorului David Petrache din aceea comună și o vacă, care a rămas pe loc mōrtă; iar pātutul luând foc, cu toată ploia torrențială ce era și cu tot ajutorul dat de săteni, nu s'a putut stinge, ci a ars cu desăvōșire.

Comisiunea interimară, care va gura afacerile comunei până la vițorele alegeri, se va compune din d-nii Al. Brătescu, Gh. Tighineanu, V. Dimitropolu, Al. Stenatu și Gr. Ionescu.

Vr'o 27 sub-locotenenți, elevi ai școlii de aplicație, au fost țilele trecute în Tergoviște, însoțiți de d-nu major Heresteanu. Dupe ce au vizitat orașul, pudreria de la Laenlețe și li s'a arētat modul cum se manipulează cu mașinile, cari fabrică praful, s'au reținors a treia zi la Bucuresei.

În administrația județului Dâmbovița s'au făcut următoarele schimbări:

D-nu Sacho Negoescu s'a numit director al prefecturei în locul d-lui N. Russu, demisionat.

D-nu C. Abrămescu, sub-prefect la plasa Ialomița, în locul d-lui G. Alexandrescu, care trece la plasa Dealu-Dâmbovița, în locul d-lui C. Simulescu.

D-nu Iōn Lerescu sub-prefect la plasa Cobia, în locul d-lui N. Manolescu.

D-nu D. Tomescu, capitan în retragere, sub-prefect la plasa Bolintinu, în locul d-lui I. Măinescu.

D-nu D. Tomescu, comptabil la regia monopolului minurilor în locul d-lui Holulescu, rusas.

Cu multă paroc de lino vedem că iluminatul orașului de câtva timp un lasă nimic de dorit.

Lămpile, și aceasta am constatat-o prin noi, în mai multe seri, sunt bine șterse, gazul de bună calitate și lumina indesculătoare. În timpul nopții oamenii de serviciu ai antreprenorului G. Lungescu inspectează lămpile și nu lasă nici una fără lumină. I exprimăm mulțumiri.

Din Bezdeul ni se comunica următoarele:

Arsenie I. Găgiu, care este învețator în comuna Ursein, este și șef de garnizōnă în comuna Bezdeadu. Autorizat de comandantul companiei din Pietroșița d'a întrebunța tot felul de mijloce pentru aducerea, instruirea și menținerea bunei ordine în comună, d-sa aplică consătenilor săi pedepse barbare și nedemne de timpii în cari trăim. Binevoiasca d-nu revizorscolar, să impună necesui învețator d'a părăsi sarcina ce i s'a dat de șeful companiei, și a 'și vedea numai de atribuțiunile dăscăliei. Ar fi bine ca șefii de companii, în interesul învețământului, să nu mai dea învețatorilor rurali asemenea sarcini, cari provocă neînțelegeri între ei și consăteni.

Escadroul de Roșiori garnizonat în Tergoviște, în urma ordinului primit, a părăsit orașul, stabilindu-se în Bucuresei.

În casarma Cuza Vodă, conjunctivita granulōsă bătut grosnic. În urma vizitelor medicilor, bolnavii au fost separați și vor fi trimiși la Tergoviște.

Un răspuns

Mult s'au revoltat stupiții de articolul învețatorilor din Muscol, publicat în colōnele „Românului” și de cel publicat în „Epoca”. Mare parte din țiarele capitalei conțin țilnic corespondențe d'aici, pozând autorii lor în victime ale guvernului cădut, cu scop d'a se da acestor cameleoni politici, vr'un ciolan de ros.

Suntom pe deplin convinși că corespondenții anonimi ai țiarelor „România” și „Deșteptarea” au drept devisa *chirerniseala* înaintea principiilor. căci p'aici numai răscolul dă tonul ideilor politico.

Nu răspund celor ce m'ataca pentru-că nu m'am deprins în viața mea să stau de vorbă cu lilieci. Sunt opera mea, nu creatura, nu lacheul ciocoilor. Mă conduc de ideile mele bune sau rele, așa după cum le înțeleg eu, fără să fi dat ocaziunea vr'unui puternic al țării d'ami spune că m'a servit vr'o dată. Am fost luat de la catedră și numit revisor-scolar, fără să fi fost intervenirea cui-va. D-nu Aurelian, p'atunci ministru al învățământului, p'ote mărturisii.

N'am lingușit pe nimeni, căci disprețuesc pe lingușitori. P'aceștia i'am considerat ca parasite ale societății.

Ingrat n'am fost, căci pentru mine ingratitudinea e viciul cel mai urțios. Ecă pentru-ee am dat micul meu ajutor parintelui meu sulletesc d-nu Costescu-Comaneanu. Si cine mă acuză de incorectitudine? Tocmai pirății de uscat ai regimului trecut, dați afara din slujbe.

Să se linișcească acci cari ved în mine un vrăjmaș al lor politic, căci n'am solicitat revisoratul-scolar. Am cerut numai să se constate că fără nici un motiv am fost înlocuit. Ceva mai mult: am cerut că dacă înlocuirea mea este motivată să mi se primească demisiunea și din postul de profesor.

Pentru-ee dar se revoltă comedianții politici a căror purtare politică o reprob? Afle șarlatanii că nu cei plini de noroi păua îngat mă vor putea păta. Nici intrigile, nici calomniile lor nu mă vor săvârli în lupte meschine.

Să nu creadă cameleonii politici că vor putea induce în eror guvernul și că vor reuși să facă față dintr'o învechită captușală. Cât de naivi sunt cei ce cred alt-fel! Pentru marfă putredă, uscată și falsificată este carantina.

DIN VREMEA RĂSCOLELOR

D-nu Anton Angelescu, comerciant, Toma Marinescu, a-

vocat, Niță Petrescu, proprietar, și alții, toți din orașul Găesci, comunică următoarele „Voinței Naționale”.

„Acești orașeni cunoscuți din Găesci, împreună cu alții în număr de 15, au fost înhațați de la domiciliurile lor și arestați într'un șopron infect, unde au fost ținuți 24 ore, până la sosirea prefectului, a judecătorului de instrucție și a procurorului de Dâmbovița.

Până la sosirea acestora, căpitanul Tetrat chema pe rând pe fie-care în camera sa, unde, având transperantele de la ferestre lasate, cu două revolvere încărcate și o sticlă cu spirt pe masă, poronca ca arestații să fie desbrăcați și să li se traga câte 50 la spate; apoi bătăuții erau stropiți cu spirt pentru ca să nu se cunoască urmele loviturilor.

„Între cei arestați se afla și un bătrân de 60 ani, anume Niță Rădulescu, care de atunci a rămas cu palpităție de teamă de a nu fi supus torturilor, de care n'a scăpat de cât numai mulțamita sosirii procurorului și judecătorului de instrucție, cari au ordonat ca bătrânul să fie îmbrăcat.

„Orașul întreg, precum și mai mulți proprietari, între cari și d-nu Al. Dragulănescu, care nu e de loc amic al fostului guvern, a intervenit pentru d-nii Anghelănescu, Toma Marinescu și col'alți, cerând liberarea lor, ceea ce s'a și făcut.

D-nu A. Anghelănescu n'a putut scăpa de cât mulțamita garanției ce depuse pentru d-sa d-nu Ghiță Rădulescu, mare proprietar din Dâmbovița și d-nu Petro Banescu, primarul orașului Găesci.

„Este de notat, că capitanul Tetrat, până la sosirea magistratilor, întreba pe toți arestații, dacă nu cum-va au priimit bani de la d-nu Chiru și alții, pe cari voia să i implice în afacerea răscolei.

„Afara de aceasta, capitanul Tetrat spunea arestaților să depună într'un oian al sobei banii ce aveau asupra-le. Capitanul Tetrat

a chemat înaintea magistratilor pe sergentul-major din compania sa, spre a depune contra arestațiilor. Acesta însă a declarat că nu știe nimic.

„Telegrame de protestare au fost adresate guvernului, dar nici o satisfacere nu s'a dat.

„D-nu capitan Tetrat comitea toate aceste atrocități, fără nici un mandat, ba încă se afla în concediu și era chemat la București telegrafic de d-nu colonel Algiu.

„În urma mai multor insistențe, capitanul Tetrat a fost arestat și se găsește și azi în arestul militar, pentru faptul de omor al țeranului și pentru bătăia cruntă ce a dat unui sergent din compania d-lui capitan Rădulescu.

„Cum rămân însă cu atrocitățile comise de d-sa față cu cetățenii fruntași din Găesci și cu țeranii, atrocițiți de cari s'au înspăimântat chiar și procurorul și judecătorul de instrucție de Dâmbovița, cari, un simțământ de dreptate ne obligă a constata, că au procedat conform legii și în modul cel mai uman”.

La toate acestea noi mai adăugăm că capitanul Tetrat a avut curajul să bata și învățători. Un leucitor a fost omorât. Și pentru toate aceste fapte barbare a fost pedepsit numai cu 30 zile închisore. Mică pedeapsă pentru un criminal!

Cum stăm cu Comitetele școlare

Știut este că ori-că acțiune a omului, când este ajutată și de alte puteri, fie fizice sau morale, va merge mai bine și iute, mai cu spor și de minune.

Mai multe forțe concentrate, pentru una și aceeași cauză și au efectul lor pipăit.

Ca să nu mă depărtez de subiectul propus, viu la comitetele școlilor rurale, spre a vedea dacă și tac datoris morală și în conștiința.

În legea instrucțiunii se dice: „Primarul, preotul, învățătorul și alte persoane notabile ce s'ar afla

in comuna, sa compuna comitetele școlare, in scopul de a conluera cu învățatorul la dezvoltarea omului mic, a fiului saten.

Această dispozițiune însă nici o dată nu s'a aplicat la noi.

Preotul, sub diferite pretexte, se depărteaza, pe cei-l'alți afacerile vieții de tota ziua 'i opresee de a coresponde acestei chemari, așa că in joc rămâne numai învățatorul și primarul. Primarul să esecuto părinții spre a 'și da copii la școlă, iar învățatorul să 'i învețe.

Ori-ce instituțiune, fie judecătorească, administrativa, etc., și au omenii lor de chibzuință, ea lucrul ce fac să nu se facă greșit; numai școlă, numai pepiniera unde se crese și se desvolt facultățile intelectuale, unde se formează omul, este lăsată unei singure persoane, învățatorului.

De la el se cere și educațiunea și instrucțiunea copiilor, și cu toate acestea, de la o sarcină așa de grea, de la o problemă așa de anevoios de rezolvat, toți se cred dispensați.

Comitetele școlare nici pe la esamene nu se ved, să se incredințeze cel puțin dacă învățatorul a făcut vre-un progres sau nu și să aprecieze silința și meritul lui.

Esamenele școlare rurale se fac tot ca in zilele ordinare, fără să fie asistate de persoane de cât cu raro esecțiuni.

Comitetele școlare trebuie să fie ast-fel alcătuite așa ca membrii, cari le compun, să se apropie mai mult de școlă. Recunoscerea lor să se facă de minister, dupe recomandăția învățatorului și prin intervenirea revisoratului.

Recomandatului să se dea o diplomă de onoro, însoțită și de o instrucțiune, care să conție toate datoriile ce 'i incumbă.

Ast-fel lucrând in armonie toți, pe toate căile, asupra creșterii și învățaturii in școlă și afară de școlă, s'ar descepta gustul satenului de școlă și s'ar vedea că sicare părinte de bună voie și va da copilul să învețe, iar nu

silit, obligat și amendat conform legii obligativității.

Andru Popescu
Inscriitor în com. Cultură.

D I N T É R A

D-nu C. Raceanu, profesor provisoriu la catedra de filosofie și economie politică de la liceul Mateiu Basarab din București, a fost reintegrat și numit definitiv la catedra sa.

Regulamentul privitor la inserierea elevilor in clasa I secundară, s'a modificat. Elevii sau elevete, cari au urmat cursurile unei școle primare publice, se pot inserie conform art. 121 din legea instructiunii publice, fără alt examen in clasa I a ori-cărei școle secundare a statului, dacă presintă un certificat de absolvirea școlii primare urbane sau rurale. Pentru cele rurale cel puțin 5 clase.

In sesiunea actuală a sinodului s'a hotărât cu învoirea ministerului cultelor, de a se numi o comisiune sub președenția Mitropolitului Primat, care să aiba de scop de a presenta in viitoare sesiune de toamnă a sinodului, un proiect de lege pentru îmbunătățirea sôrței clerului.

Conjunctivita granulosoă, care se credea c'a dispărut cu totul dintre soldați, s'a ivit din nou in rîndurile armatei noastre.

Pe liniile ferate se va înșința in curând și vagone de clasa 4-a, spre înlesnirea transportului celor săraci.

Prefectul de Constanța a înșințat guvernul că locustele au apărut in mare număr in acel district.

Pelagra întindându-se in mai multe districte, ministerul de interne a cerut să se trimită ambulante rurale in acele părți.

P e c a t u l

Pecătuia omul. In vremuri ferice,
Când nu 'i lipsea nimica, niri brață ulci odihni,
Când n'avea a se tome do zile amărute,
Când robă 'i era lumea și el domnia în tîbnă.

Pămîntul, lucă prispit, pătatură de sînge,
Cînd lumea era largă și omenii pușini,
Cînd nimenea, sub sôre, n'avea de ce se plînge,
Cînd cerul n'avea trîsnet, și nici pămîntul șini,

Și vrei ca astă-zi omul să nu păcătuescă,
Cînd grijile 'i apasă, nevoile 'i muncesc,
Cînd el se vede 'u lume merit să păținască,
Cînd relele 'i frîuieută și poștele 'i robesc!

Și vrei să n'aveți Caini, cînd e nepotrivito,
Și ură și cruzime in neamul omnesc,
Cînd neagra înșmăuie și lacoma răvuire,
Despurarea 'neuibato in inimi cloocote!

Nu, nu; din nești pierdute in vremuri depărtate,
Blăstemul tă pe omeni, in vecei vor suferi.
Și răvna, și ispita, și negrele păcate
Născutu-s'au cu lumea, cu lumea vor peri!

A. Vlăduț.

C U G E T Ă R I

Nimic nu e mai primejdios pentru un tîner de cât laudela și admirarea poste măsură a celor ce-l înșințoră. E un fel de otrava dulce pe care el o bea cu o nedosieră sete. Capul 'i se umple de tot felul de vise. De e pitie se vede gigant, de e gigant se crede D-șeu. Cunoșc foarte mulți pentru cari laudela au fost o prăpastie.

* * *

Frica a dat bucuriei ris, umăraciunei plîns, dragostei desmerdare, atimei lauda.

Înșeleg să plîngă omul cînd e mîhnit, să ridă cînd e vesel, dar cînd 'l aud laudându-se pare că 'l ved struțându-și mâinile, strîngându-se in brațe și spuindu-și vorbe dulci de dragoste.

A.

A N U N C I U

Pe moșia Gura Vîlcanei și Cărbunari-Tigăniu, care se mai numesc și Gorgota, județul Dâmbovița, se găsesec căn de cea mai bună calitate. Doritorii se vor adresa la mine in ori-ce timp pentru informații și angajare. Vitele se pot ține pe aceste moșii și iarna. Dupe coșirea ierbei se fac învoiri pentru pășunarea oilor.

Ion G. Ștefănescu.
Tîrgoviște